Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um uppgjöf á eptirgjaldi eptir þjóðjörð.** — Í tilefni af beiðni ábúandans á hálfri umboðsjörðinni Hafnanesi og samkvæmt tillögu yðar, herra amtmaður, í þóknanlegu brjefi 19. sept. þ. á. vil jeg hjermeð fallast á, að nefndum leiguliða verði veitt, fyrir yfirstandandi fardagaár, uppgjöf á landsskuld hans og leigum eptir tjeða ábúðarjörð hans, sem þóknun fyrir það, að hann hefur flutt bæjarhúsin á leigujörð sinni undan sjávarágangi á betri og hentugri stað. **126** 2. des.

Þetta tilkynni jeg yður hjermeð, herra amtmaður, til þóknanlegrar frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um greiðslu kostnaðar við undirbúning á nýju jarðamati.** — Með þóknanlegu brjefi 27. okt. þ. á. hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað erindi sýslumannsins í Árnessýslu dags. 6. s. m., þarsem hann fyrir sýslunefndarinnar hönd og í tilefni af því, að amtsráðið í suðuramtinu hefur úrskurðað, að kostnaður af endurskoðun þeirri á jarðamatinu, er fyrirskipuð var með brjefi ráðgjafans 28. febr. 1882, sje sýslusjóðnum óviðkomandi, og þessvegna fellt úr sýslusjóðsreikningi Árnessýslu fyrir 1883 upphæð nokkra, 62 kr. 25 a., er greidd hafði verið úr sýslusjóði sem þóknun til 3 sýslunefndarmanna fyrir að starfa að endurskoðun jarðamatsins utanfundar — fer þess á leit, að bæði þessi upphæð, sem nú var nefnd, og ennfremur 84 kr., sem sýslunefndinni bæri í laun fyrir að sækja sýslufundinn um jarðamatið og sitja á honum, eða samtals 146 kr. 25 a., verði ávísaðar sýslunefndinni úr landssjóði. **127** 10. des.

Útaf þessu skal jeg þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að tjá sýslunefndinni í Árnessýslu, að með því að fjárveitingarvaldið hafi eigi ákveðið neitt endurgjald handa sýslunefndum eða hreppsnefndum fyrir ómak þeirra við áminnsta endurskoðun jarðabókarinnar frá 1861, þá sjái jeg mjer eigi fært, að ávísa hina umræddu upphæð úr landssjóði.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um bygging eyðijarðar.** — Að ráðgjafinn hafi með brjefi 7. f. m. samkvæmt uppástungu umboðsmannsins yfir Arnarstapa- og Skógarstrandarumboði, er þjer, herra amtmaður, skýrðuð mjer frá í þóknanlegu brjefi, 12. maí þ. á., fallizt á, að umboðsjörðin Elliði í Staðarsveit verði boðin upp til ábúðar með því fyrirheiti, að sá, sem vildi taka jörð þessa til ábúðar og flytja bæinn þaðan, sem hann nú er, að svonefndum Holtum og byggja hann þar upp aptur í fullgildu standi, skyldi, þegar hann væri búinn að sanna með löglegri skoðunargjörð, að hann hefði gjört þetta, fá endurgoldinn kostnað þann, er af því leiddi eptir mati óvilhallra manna, þó ekki meira en 200 kr., og fá eptirgefinn helming landsskuldar af jörðunni um 3 fyrstu ábúðarár hans, meðan hann væri að rækta upp nýtt tún — það tilkynnist yður hjermeð, herra amtmaður, til þóknanlegrar ráðstöfunar. **128** 14. des.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um sveitfesti þurfamanns.** — Í erindi nokkru, dags 18. f. m., er hingað hefir komið beina **129** 15. des.

31. dag desemberm. 1885.

Reykjavík 1885 Einar Þórðarson.

129 15. des. leið, hefir hreppsnefndaroddvitinn í Seltjarnarnesshreppi farið þess á leit, fyrir hönd þessa hrepps, að jeg breytti úrskurði yðar, herra amtmaður, dags. 20. ágúst þ. á. er ákveður Magnús nokkurn Stefánsson í Steinakoti í Reykjavík sveitlægan í Seltjarnarnesshreppi.

En með því að það sjest af skjölum þeim, er fylgdu ofannefndu erindi hreppsnefndaroddvitans í Seltjarnarnesshreppi, að sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu og bæjarfógetinn í Reykjavík hafa verið sammála um það, að Magnús þessi Stefánsson ætti ennþá framfærslurjett í Seltjarnarnesshreppi, þá getur enginn frekari ágreiningur álitizt um það vera, samkvæmt 3. gr. reglugjörðar 8. jan. 1834, einsog þjer einnig hafið tekið fram í ofannefndum úrskurði yðar.

Jeg bið yður því, herra amtmaður, tilkynna hreppsnefnd Seltjarnarnesshrepps, að ofannefnt erindi geti eigi orðið tekið til greina.

130 23. des. **Brjef landshöfðingja** *til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu* **um kæru manns yfir aukaútsvari.** — Eptir að jeg með þóknanlegu brjefi yðar, herra amtmaður, 3. júní þ. á. hafði meðtekið og síðan sent ráðgjafanum fyrir Ísland tilsvar og skýrslu bæjarfógeta á Ísafirði, Skúla Thoroddsens, útaf kæruskjali til stjórnarráðsins frá skóara Guðmundi Guðmundssyni í Kaupmannahöfn, er jeg sendi yður með brjefi mínu 23. marz þ. á., og þar sem hann kvartaði sumpart yfir því, að jafnað hefði verið á hann 10 króna aukaútsvari til Ísafjarðarkaupstaðar árið 1884 þóað hann hefði dvalið í kaupstaðnum skemur en 4 mánuði það ár, sumpart yfir aðferð nefnds bæjarfógeta gagnvart sjer við innheimtu gjaldsins — hefur ráðgjafinn nú, í brjefi 19. okt. þ. á., lagt úrskurð á málefni þetta á þann hátt, er nú skal sagt:

Að því er snertir fyrra atriði kærunnar er ráðgjafinn, eptir því sem fram er komið, þeirrar skoðunar, að ofanáminnst 10 króna aukaútsvar hafi eigi rjettilega verið lagt á kærandann. Að vísu verður þetta eigi, einsog kærandinn hefur haldið fram, byggt á því, að dvöl hans á Ísafirði hafi verið aðeins bráðabirgðadvöl, því að, eptir því sem upplýst er, verður hann að álítast hafa verið þar búsettur hinn umrædda tíma og rekið þar atvinnu sem borgari, og í reglugjörð um stjórn bæjarmálefna á Ísafirði, 26. jan. 1866, sem þá var í gildi, er það ekki, einsog í lögum 8. okt. 1883, sem náðu gildi 1. jan. þ. á., gjört að skilyrði fyrir skattskyldu manns, að hann hafi dvalið ákveðinn tíma í bænum. Orsökin til þess að eigi mátti leggja á kærandann útsvar til Ísafjarðarkaupstaðar er aptur á móti sú, að hann, eptir því sem sjeð verður af málinu, kom eigi til nefnds kaupstaðar fyr en nokkru eptir þann tíma, er niðurjöfnuninni fyrir það ár var lokið, eða að minnsta kosti átti að hafa verið lokið samkvæmt ákvörðun ofannefndrar reglugjörðar, og að í reglugjörðinni er engin slík heimild til aukaniðurjöfnunar á þá menn, er seinna hafa flutt til kaupstaðarins, sem veitt er í lögum 8. okt. 1883 (sbr. brjef dómsmálastjórnarinnar til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu 15 júní 1868). Og þóað Guðmundur innan þeirra 3 vikna, er niðurjöfnunarskráin yfir skýrslu bæjarfógetans lá frammi til sýnis, hafi eigi borið sig upp um málið við bæjarfógeta, þá getur hann eigi þarfyrir álitizt hafa misst rjett til að mótmæla álögunni, því að auk þess sem nefnd skýrsla bæjarfógetans eigi ber það með sjer, að auglýst hafi verið almenningi samkvæmt 20. gr. reglugjörðarinnar, að niðurjöfnunarskráin væri framlögð, en slík aug-